

Portrettengalerij:

Theo van Mierlo

Theo van Mierlo (*1958), geboren en opgegroeid in de schaduw van de Kamper Buitenkerk, is al op jonge leeftijd geïnteresseerd in de oude gebouwen en de geschiedenis van Kampen.

Jeugd

De restauratie van de Buitenkerk (1963-1975) volgt de jonge Van Mierlo nauwlettend. De *Kamper Almanakken* in de leeszaal van de Bibliotheek (toen nog gevestigd in het Gotisch Huis) verslindt hij. Als tiener wordt hij enthousiast ontvangen door de net aangestelde stadsarchivaris Dick van der Vlis, de beheerder van het Frans Walkate Archief Chris Fehrmann en de op initiatief van burgemeester Van Tuinen benoemde (eerste) monumentenambtenaar Babs Rentjes. Hij bezoekt gemeentevoorlichter John Kummer en gemeentelijke afdelingen als Stadsontwikkeling en Weg- en waterbouw voor informatie over Kampen, stadsontwikkeling en stadsvernieuwing. Op de zogenaamde 'espelvergaderingen', die in 1972/73 onder voorzitterschap van burgemeester Van Tuinen in de binnenstad plaatsvinden als voorbereiding op de stadsvernieuwing, is Van Mierlo als jonge hond min of meer een 'stamgast'. Het is dan ook niet vreemd dat hij in 1975 - pas 17 jaar oud - als bewoner van de Buiten Nieuwstraat toetreedt tot het bestuur van het Buurtcomité Buitenkerk, dat zich inzet voor de leefbaarheid in het Buitenkerkkwartier, het gebied waarvoor op dat moment de eerste stadsvernieuwingplannen worden ontwikkeld. In het blad van het buurtcomité schrijft hij vanaf 1975 zijn eerste artikelen over de Kamper geschiedenis, die in de decennia erna uitgroeien tot een reeks van publicaties over talrijke historische onderwerpen. Reeds eerder ontpopt zich zijn affiniteit voor archiveren: vanaf 1970 stelt Theo van de eerste tien edities van de Kamper Ui(t)-dagen uitgebreide plakboeken samen, waarin alles over deze zomeractiviteit wordt samengebracht, van kranten artikelen, affiches en brochures tot bijvoorbeeld originele ontwerpen voor de straatversiering en correspondentie van de organisatie.

Studietijd

Tijdens en na zijn studie geschiedenis aan de Rijksuniversiteit Utrecht (1979-1986) is Van Mierlo op talrijke terreinen binnen het cultuurhistorische

spectrum actief. Zo is hij vanaf 1983 tien jaar bestuurslid van de toenmalige Vrienden van het Stedelijk Museum Kampen en maakt hij jarenlang deel uit van de Werkgroep Archeologie van deze vereniging. Vanuit het bestuur wordt hij secretaris van de Adviescommissie die vanaf 1984 de inrichting van het Gotisch Huis tot Stedelijk Museum begeleidde en is hij in 1989 een van de oprichters en vervolgens vijf jaar secretaris van het dr. C.N. Fehrmann Fonds, een fonds dat (tot haar opheffing in 2011) cultuurhistorische initiatieven financieel ondersteunt. Ook binnen de katholieke gemeenschap is hij actief, onder meer als lid van de Evenementencommissie, die na voltooiing van de restauratie zorgdraagt voor concerten en andere activiteiten in de Buitenkerk, als coördinator van de Oppasdienst (verantwoordelijk voor de openstelling van de kerk tijdens de zomermaanden) en als lid van het comité dat zich in de jaren tachtig inzet voor het herstel van de kapel op de rooms-katholieke begraafplaats in IJsselmuiden. Sinds 2004 beheert Van Mierlo het Parochiearchief Kampen en is als zodanig verantwoordelijk voor de expositie die jaarlijks in de zomermaanden in de Buitenkerk is te zien. Het grootste deel van zijn studietijd blijft Van Mierlo in Kampen wonen. Hij houdt lezingen over talrijke onderwerpen betreffende Kampen en geeft rondleidingen door de historische binnenstad. Die onderscheiden zich door zijn enthousiasme, humor én stemvolume. Zo raakt hij geleidelijk steeds meer betrokken bij tal van culturele en historische initiatieven binnen de stad, actief op de voorgrond, maar vaker nog op de achtergrond. Voor velen is hij dé vraagbaak met betrekking tot historische feiten betreffende Kampen. Het toegankelijk maken van de geschiedenis voor een zo breed mogelijk publiek van jong tot oud is een belangrijke drijfveer, geïnspireerd door de eerdergenoemde Fehrmann, de stimulator uit zijn jeugd.

Archief of museum?

In de jaren negentig is Theo van Mierlo werkzaam bij het Gemeentearchief van Kampen, feitelijk zijn jongensdroom. Maar dat betekent ook fulltime bezig zijn met (de historie van) Kampen: wonen, werken én het uitvoeren van nevenactiviteiten in dezelfde stad; niet ideaal voor iemand met een dynamisch karakter die er zich van bewust is dat er meer op deze wereld is dan het zo mooie Kampen... De overstap naar een parttimefunctie bij het Stedelijk Museum Kampen geeft ruimte voor activiteiten als historicus én archivaris op freelancebasis buiten de IJsselstad. Een goede keuze. Het scheidt tevens ruimte voor nieuwe activiteiten in de stad zelf. Zo vervult Van Mierlo bij het Stedelijk Orkest Kampen, waarvan hij al vanaf zijn tiende spelend

Martin-Jan van Santen. Portret van Theo van Mierlo. Olieverf op doek. 2020. Collectie: SNS Historisch Centrum.

lid is (bij de Malletband en het Dweilorkest), onder meer de functies van secretaris en voorzitter, nadat hij in de jaren negentig al een van de trekkers is geweest van de talrijke activiteiten rondom het 150-jarig bestaan van het muziekkorps.

Veertien jaar lang is hij bestuurslid van Stichting Stadsherstel Kampen, waar hij zich vooral bezighoudt met herstel van kleine objecten in de stad; tegenwoordig is hij nog als adviseur aan deze stichting verbonden. Vanaf de oprichting in 2000 maakt hij als historicus deel uit van Stichting Lichtstad Kampen. Verder heeft hij vanaf de instelling in 2006 zitting in de Straat-

naamcommissie van de gemeente en maakt hij sinds 2017 als adviseur deel uit van de Monumentenraad, die burgemeester en wethouders gevraagd en ongevraagd adviseert betreffende het erfgoedbeleid en daarmee verband houdende zaken.

Als waardering voor zijn jarenlange inzet op het culturele en historische terrein en andere activiteiten op maatschappelijk vlak, wordt Van Mierlo in 2013 koninklijk onderscheiden als Lid in de Orde van Oranje-Nassau.

Kamper Almanak

Nadat in 2000 de 'laatste' *Kamper Almanak* verschijnt, is Theo één van de pleitbezorgers voor een doorstart. Als dit uiteindelijk ook gebeurt, gaat hij deel uitmaken van de redactiecommissie: de prijs die ervoor betaald moet worden, wat hij met plezier doet! In de twintig edities waarbij hij als commissielid betrokken is, groeit de *Kamper Almanak* van een bescheiden boekwerk met een aantal bijdragen uit tot een volwaardig en kloek cultuurhistorisch jaarboek waar menig grote stad jaloers op kan zijn. Na twintig jaar is het ook goed om afscheid te nemen van 'de Almanak'. Als redactielid wel te verstaan. Want de vrijkomende tijd biedt ongetwijfeld meer mogelijkheden voor (historisch) onderzoek om vervolgens vaker dan voorheen, maar dan alleen als auteur, een bijdrage aan de *Kamper Almanak* te leveren.